29/02/2024

Ένα μικρό «μάθημα» που αφιερώνεται στην πολιτειακή και την πολιτική ηγεσία του τόπου μας

/ Γνώμες

Ένα μικρό «μάθημα» που αφιερώνεται στην πολιτειακή και την πολιτική ηγεσία του τόπου μας

Του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιεροθέου

Στήν ἐποχή μας παρατηρεῖται μιά διαρκής ὑποβάθμιση τῆς Ἐκκλησίας ἀπό ἀνθρώπους πού ἔχουν ἀνατραφῆ ἀπό τά ρεύματα τοῦ δυτικοῦ διαφωτισμοῦ, τοῦ γερμανικοῦ ἰδεαλισμοῦ, τοῦ ὑπαρξισμοῦ, τῆς μετανεωτερικότητας καί τῆς «κουλτούρας τῆς ἀφύπνισης» πού ἐκφράσθηκαν καί ἐκφράζονται στόν δυτικό χῶρο. Καί αὐτό τό κάνουν μέ τό σύνθημα «ἀνήκουμε στήν Δύση».

Ξεχνοῦν, ὅμως, ὅτι ἡ ὀρθόδοξη πατερική παράδοση ἔδωσε ἐπικαιρότητα στὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ φιλοσοφία, ὅπως δὲν τὸ ἔκανε ὁ δυτικὸς σχολαστικισμὸς, ἡ

νεωτερικότητα καὶ ἡ μετανεωτερικότητα, οἱ ὁποῖες προσέλαβαν τμήματα της ἀρχαίας ἑλληνικῆς παράδοσης. Μάλιστα, ὅπως ὑποστήριξα σέ πρόσφατο κείμενό μου «ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία προηγήθηκε τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους καί κάτι περισσότερο “βαπτίσθηκε” στήν ὀρθόδοξη θεολογία καί ζωή καί δέν μπορεῖ νά “ξεβαπτισθῆ”, ἀφοῦ ἡ Ὀρθόδοξη διδασκαλία ἐκφράσθηκε μέσα ἀπό τούς ὅρους τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ ἑλληνική κοινωνία διαφέρει ἀπό τίς ἄλλες δυτικές κοινωνίες στίς ὁποῖες ὑπάρχουν ἄλλες θρησκευτικές καί χριστιανικές παραδόσεις».

Βεβαίως, ἀπό πλευρᾶς γεωπολιτικῶν συμμαχιῶν «ἀνήκουμε στήν Δύση», ἀλλά ἀπό πλευρᾶς παραδόσεων ἔχουμε μιά ἀνωτερότητα ἀπό αὐτά πού παρουσιάσθηκαν καί ἀναπτύχθηκαν στήν Δύση, τά ὁποῖα προκάλεσαν φιλοσοφικές, κοινωνικές καί πολιτιστικές ἀναστατώσεις. Ἑπομένως, γιά μᾶς ἰσχύει ἡ ἀπάντηση πού ἔδωσε ὁ ἅγιος Σάββας Ἀρχιεπίσκοπος Σέρβων (1175-1236) στό ἐρώτημα ποιά εἶναι ἡ ταυτότητά του. Εἶπε ὅτι εἴμαστε ἡ Δύση τῆς Ἀνατολῆς καί ἡ Ἀνατολή τῆς Δύσης. Αὐτή ἡ ἀπάντηση ἰσχύει καί γιά μᾶς.

Ἡ Εὐρώπη πέρασε ἀπό Σχολαστικισμό (11ο – 13ο αἰῶνα), Νομιναλισμό (14ο αἰώνα), Ἀναγέννηση (15ο αἰώνα), Μεταρρύθμιση (16ο αἰῶνα), Διαφωτισμό (17ο – 18ο αἰῶνα), Ρομαντισμό (τέλη 18ου – μέσα 19ου αἰῶνα), Ὑπαρξισμό (19ο καί 20ό αἰῶνα), Μετανεωτερικότητα (20ό αἰῶνα) καί ἄλλα ρεύματα, πού τό καθένα ἀπό αὐτά ἐπηρεάσθηκε ἀπό τήν μεταφυσική φιλοσοφία, τήν προσωκρατική φιλοσοφία, τήν στωική καί ἐπικούρεια φιλοσοφία, τόν νεοπλατωνισμό, μέ διάφορες κοινωνικές ἐπαναστάσεις κλπ.

Ἀντίθετα, ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως ἐκφράσθηκε στόν τόπο πού βρισκόμαστε, εἶχε μιά διαρκῆ σταθερότητα καί ὑπευθυνότητα, γιατί βίωνε τόν λεγόμενο «ἐκχριστιανισμό τοῦ ἑλληνισμοῦ».

Αὐτό σημαίνει ὅτι δέν ἔχουμε νά ζηλεύσουμε σέ τίποτα τόν δυτικό πολιτισμό, ἐκτός ἀπό τήν τεχνολογική πρόοδο, ἀλλά καί αὐτή ἡ πρόοδος ἔχει ἀνάγκη τῆς Τεχνοηθικῆς. Γι’ αὐτό δέν πρέπει νά συμπεριφερόμαστε «ὡς φτωχοί συγγενεῖς» τῶν Δυτικῶν καί νά ἐνθουσιαζόμαστε ἀπό τήν ὁποιαδήποτε «ὑποκουλτούρα» πού ἀνθεῖ στήν Δύση.

Σέ ὅλη αὐτήν τήν διαχρονική παράδοση τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡ Ἐκκλησία, μέ τούς Πατέρες της, ἔπαιξε σημαντικό ρόλο, γι’ αὐτό καί εἶναι ἡ καρδιά τοῦ Ἔθνους μας. Μέ αὐτήν τήν παράδοση μποροῦμε νά ἀναδειχθοῦμε στήν Δύση, ἡ ὁποία Δύση εἶναι κουρασμένη ἀπό τήν σύγκρουση μεταξύ Ρωμαιοκαθολικισμοῦ καί Προτεσταντισμοῦ καί μέ τίς ἀντιπαραθέσεις μεταξύ τῶν διαφόρων νέων φιλοσοφικῶν ἰδεολογιῶν. Ἔχουμε κάτι νά προσφέρουμε στήν Δύση πού τό ἀγνοοῦν οἱ πολιτικοί μας, οἱ ὁποῖοι λόγῳ αὐτῆς τῆς ἄγνοιάς τους, μαγεύονται ἀπό τά «λαμπόνια» τοῦ ἀθεϊσμοῦ, τοῦ

ἀγνωστικισμοῦ, τοῦ ντεϊσμοῦ κλπ. πού ἐπικράτησαν στόν δυτικό χῶρο.

Ἀκριβῶς, γι’ αὐτόν τόν λόγο θά κάνω ἕνα μικρό «μάθημα» (ζητῶ τήν κατανόηση) σέ ὅσους ἐνδιαφέρονται καί τό ἀφιερώνω στήν πολιτειακή καί τήν πολιτική ἐξουσία τοῦ τόπου μας. Μακάρι νά τό διαβάσουν γιά νά μή πανηγυρίζουν γιά ψεύτικα «λαμπόνια».

ΠΑΤΗΣΤΕ ΕΔΩ για να διαβάσετε το κείμενο